Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 408/2026
28.01.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Илић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 431/25 од 24.09.2025. године, у седници одржаној 28.01.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 431/25 од 24.09.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 80/25 од 01.08.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев малолетног тужиоца и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа месечно износ од 18.000,00 динара, почев од 27.03.2025. године па убудуће, најкасније до петог у месецу за текући месец на рачун законског заступника малолетног тужиоца – мајке, док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом почев од доспелости до исплате сваког појединачног ануитета, при чему је доспеле заостале рате дужан да плати одједном у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под теретом принудног извршења. Ставом другим изреке, мења се став други изреке правноснажне пресуде Основног суда у Вршцу П2 328/15 од 13.11.2015. године у делу који се односи на висину доприноса за издржавање. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавеже тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа месечно износ преко досуђеног износа од 18.000,00 динара па до траженог износа од 30.000,00 динара, а за 12.000,00 динара почев од 27.03.2025. године па убудуће, најкасније до петог у месецу за текући месец на рачун законског заступника малолетног тужиоца – мајке, док за то постоје законски услови. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 431/25 од 24.09.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су, као неосновани, захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац малолетни АА рођен је ...2014. године. Правноснажном пресудом Основног суда у Вршцу П2 328/2015 од 13.11.2015. године, самостално вршење родитељског права поверено је мајци, док је тужени обавезан да, као отац доприноси његовом издржавању месечно са 6.000,00 динара почев од 01.11.2015. године. Од доношења наведене пресуде измениле су се околности на страни малолетног тужиоца у том смислу што је у то време имао годину дана, а у време подношења тужбе је ученик четвртог разреда основне школе. У складу са узрастом детета повећале су се његове потребе у исхрани, одевању, хигијени, образовању и разоноди, а тренира и фудбал, што изискује трошкове плаћања чланарине и трошкове котизације за утакмице. Садашње потребе мал. тужиоца су око 36.000,00 динара месечно. Живи са мајком и њеним родитељима у кући. Законска заступница мал. тужиоца ради у привредном друштву „...“ доо ..., као радник у ..., на одељењу ..., са месечном зарадом од 108.954,53 динара. Нема законску обавезу издржавања других лица осим малолетног тужиоца, нема непокретности на свом имену, није власник аутомобила, нити покретних ствари веће вредности. Трошкови комуналија за целу кућу износе 25.000,00 динара и плаћа их на по пола са својим родитељима. Има дуговање по основу кредита. Тужени је запослен у СЗР „...“ а просечна нето зарада у последња три месеца је износила 56.327,00 динара. Није власник непокретности. У власништву има путнички аутомобил. Има дуговање по основу кредита. Живи у кући са супругом, таштом и ћерком. Супруга туженог има и сина из првог брака који је на основним академским студијама, запослена је на одређено време као радник у ... Тужени трошкове за комуналије, који у просеку износе 7.000-8.000 динара месечно, а када је зимска сезона још 4.000,00 динара за целу кућу, дели са таштом. За храну и хигијену за њега, супругу и ћерку издваја месечно укупно 20.000,00 динара, за гориво за аутомобил 4.000,00-6.000,00 динара, а за цигарете у просеку око 2.000,00-3.000,00 динара. Почев од октобра 2021. године на име издржавања плаћа 12.000,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су се стекли услови за измену висине издржавања и да је тужени у могућности да доприноси издржавању малолетног тужиоца износом од 18.000,00 динара месечно. Нижестепени судови су ценили и промењене околности на страни

туженог, да је у међувремену за њега настала обавеза издржавања још једног малолетног детета, али су ценили и могућности туженог да радом остварује зараду и закључили да повећање обавезе туженог досуђеним износом неће угрозити егзистенцију туженог и лица која је дужан да издржава. Применом одредби чланова 7, 68. став 1. и став 2, 73, 154. став 1, 155, 160. став 1. и 164. Породичног закона и одредби члана 27. став 1. и 2. Конвенције о правима детета, нижестепени судови су одлучили као у побијаној пресуди.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, па се неосновано ревизијом туженог указује да је побијана пресуда донета уз погрешну примену одредаба Породичног закона у погледу потреба малолетног тужиоца и реалних могућности туженог.

Према одредби члана 164. Породичног закона висина досуђеног издржавања може се повећати или смањити зависно од промена околности на основу којих је донета претходна одлука. Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.) а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), док могућност дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности запослења и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3).

Имајући у виду ове законске одредбе и утврђене чињенице, по оцени Врховног суда, основан је закључак да су се стекли услови за повећање доприноса туженог у издржавању малолетног тужиоца, и правилно је утврђена висина потреба малолетног тужиоца и висина доприноса туженог у издржавању малолетног детета. Од доношења раније одлуке о издржавању до подношења тужбе прошло је десет година, потребе малолетног тужиоца су повећане као резултат чињенице да је старијег узраста и да се додатно бави спортским активностима. Тужени је дужник издржавања, има обавезу издржавања још једног малолетног детета, али је здрав и радно способан и у могућности је и у обавези да уложи напор како би остварио и додатна средства осим зараде како би обезбедио део потребног износа за издржавање малолетног тужиоца, а преостали део мајка детета. Ограничење висине издржавања предвиђено чланом 162. став 2. Породичног закона прописано је у случају када се висина издржавања одређује у процентуалном износу од редовних месечних примања дужника издржавања. У овом случају висина издржавања није одређена у процентуалном износу већ у износу од 18.000,00 динара месечно, јер су цењена не само редовна примања које дужник издржавања остварује већ и његове могућности да оствари додатну зараду додатним радом, па су неосновани наводи туженог о погрешној примени материјалног права. Неосновано се ревизијом побија правилност утврђене висине потреба тужиоца у погледу издржавања чиме се указује на погрешну примену критеријума одређивања висине издржавања из члана 160. Породичног закона, с обзиром да су у побијаној пресуди детаљно образложени разлози и утврђено чињенично стање у погледу потреба малолетног тужиоца у погледу издржавања, као и могућности туженог да му издржавање пружи. Оцењени су као неосновани и остали ревизијски наводи, јер нису довели у сумњу правилност побијане пресуде, као ни правилност одлуке о трошковима

поступка садржаних у другостепеној пресуди, донетих уз правилну примену одредби чланова 153. и 165. ЗПП и члана 207. Породичног закона.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић